

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОГО ФОРУМУ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ
НЕСТАБІЛЬНОСТІ»**

КРЕМЕНЧУК

2024

Міністерство освіти і науки України
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Карагандинський технічний університет
імені Абилкаса Сагінова (Казахстан)
ПУ «Академія «Volashaq» (Казахстан)
Університет прикладних наук (Литва)
Вища школа європейських і регіональних студій (Чехія)
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана (Україна)
Західноукраїнський національний університет (Україна)
Кременчуцький національний університет імені Михайла
Остроградського (Україна)

МАТЕРІАЛИ

МІЖНАРОДНОГО ФОРУМУ

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ»

(Посвідчення про реєстрацію УкрІНТЕІ № 481 від 23.11.2023 р.)

02-03 ГРУДНЯ 2024 РОКУ

КРЕМЕНЧУК

Україна має значний потенціал для збільшення туристичних зборів за рахунок розвитку нових туристичних напрямків, покращення якості туристичних послуг та активної маркетингової діяльності. Ставки туристичного збору в різних регіонах України та країнах ЄС значно відрізняються, що пов'язано з різними факторами, такими як рівень розвитку туризму, популярність туристичних напрямків, тощо.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України : Кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI : станом на 1 жовт. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>.
2. До бюджету громад за I півріччя 2024 року надійшло понад 107 млн грн туристичного збору. ДАРТ. URL: <https://www.tourism.gov.ua/blog/do-byudzhetu-gromad-za-i-pivrichchya-2024-roku-nadiyshlo-ponad-107-mln-grn-turistichnogo-zboru>.
3. Ставки місцевих податків та зборів. Державна податкова служба України. URL: <https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/podatki-ta-zboriv/stavki-mistsevih-podatkov-ta-zboriv/>.
4. Гончарова К. Туристичний збір. РБК-Україна. URL: <https://www.rbc.ua/rus/travel/pidvishchennya-tarifiv-shcho-treba-znati-1704369195.html>.
5. Übernachtungsteuer (City Tax). Senatsverwaltung für Finanzen. URL: <https://www.berlin.de/sen/finanzen/steuern/downloads/artikel.57924.php>.

СУЧАСНІ ПРАКТИКИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

*Чайка І.П., к.е.н., доцент,
кафедра менеджменту,
Полтавський університет економіки і торгівлі,
Рижонков С.В.,
магістр 2 курсу спеціальності 073 «Менеджмент»,
освітньої програми «Бізнес-адміністрування»,
Полтавський університет економіки і торгівлі*

Традиційний підхід до питання організації управління ризиками на підприємстві наполягає на необхідності функціонування спеціалізованого відділу, що опікується виключно питаннями управління ризиками і координує діяльність інших підрозділів у цій царині. За цього підходу «функції служби ризик-менеджменту полягають у практичній реалізації обраної стратегії підприємства в певній сфері, а саме: виявлення ризику, реєстрація ризик-інцидентів і їх статистична обробка, керування страховими програмами, реалізація заходів щодо підвищення рівня безпеки підприємства, реалізація програм підвищення кваліфікації персоналу» [1, с. 36].

Згідно іншого підходу на підприємстві формується комбінована структура служби ризик-менеджменту, суть якої полягає у тому, що управління ризиками будується шляхом співпраці фахівця служби ризик-менеджменту (куратора окремого напрямку) з відповідно призначеним працівником (або кількома працівниками) кожного з підрозділів підприємства. За такого підходу робота з ризиками стає справою всіх працівників підприємства, а не лише спеціалізованого відділу.

Вважаємо, що обидва погляди є актуальними, а кожне підприємство збудує ту систему управління ризиками, яка є зручнішою і якнайкраще відповідатиме потребам його функціонування.

Важливим елементом системи управління ризиками на підприємстві є розроблені та впроваджені внутрішні нормативні документи, у яких визначено принципи і стратегію управління ризиками на підприємстві. Це можуть бути [1, с. 39]: декларація з ризик-менеджменту, настанови з ризик-менеджменту, програма управління ризиками.

Наріжним документом підприємства є Програма управління ризиками, що містить конкретний опис виявлених ризиків та методи реагування на них. Фахівці, як відправний варіант, рекомендують таку структуру програми управління ризиками на підприємстві [1, с.

42]: резюме для вищого керівництва; опис бізнесу компанії; стратегічні і тактичні цілі компанії; виявлені фактори ризику компанії; оцінка ризику: наслідки та ймовірність; карта ризиків; методи впливу на ризики; страхування – як основний метод управління ризиками.

Складання програми управління ризиками потребує послідовного проходження певних етапів. Для цього доцільним є застосування відповідного стандарту. Основним міжнародним стандартом з цих питань є ISO 31000:2018 «Менеджмент ризиків. Принципи й керівні вказівки». Передусім у Стандарті 31000:2018 увагу приділено створенню та захисту цінностей як ключовому компоненту управління ризиками, а також постійному вдосконаленню і залученню зацікавлених сторін. Стандарт містить такі розділи [2]: обмін інформацією та консультування з визначення сфери застосування, контексту і критеріїв; оцінювання ризику; вплив на ризик; моніторинг і перегляд; документування і звітність.

Компоненти процесу управління ризиками, наявність яких передбачає процес управління ризиками, та їх опис подано у табл. 1

Таблиця 1 – Зміст компонентів процесу управління ризиками на підприємстві [згруповано автором на основі 2]

Компонент	Зміст
Підтримка вищого керівництва	документальна підтримка в узгодженні документів з управління ризиками; виділення ресурсів; призначення відповідальних
Інтеграція	ризик-менеджмент - зона відповідальності призначених осіб різних рівнів підприємства; ризик-менеджмент - сфера розуміння кожного працівника підприємства; ризик-менеджмент - частина організаційної культури підприємства, його бізнес-процесів, стратегії, цілей
Інфраструктура	створена інфраструктура ризик-менеджменту має відповідати внутрішньому і зовнішньому контексту (середовищу) підприємства
Впровадження ризик-менеджменту	розробка плану з урахуванням ресурсів; визначення, хто і як прийматиме управлінські рішення за потреби; перевірка того, що внутрішні домовленості про управління ризиками зрозумілі і їх дотримуються
Оцінювання ефективності	періодичне оцінювання ефективності у досягненні цілей, планів, індикаторів і очікуваної поведінки; періодичне оцінювання інфраструктури ризик-менеджменту на придатність для досягнення цілей підприємства
Поліпшення	відстеження актуальності впровадженого процесу ризик-менеджменту; систематична адаптація процесу ризик-менеджменту під зовнішній і внутрішній контекст діяльності підприємства; призначення відповідальних осіб за впровадження запланованих поліпшень процесу ризик-менеджменту

В цілому процес керування ризиками дозволяє ефективніше використовувати ресурси підприємства, покращує якість виробничих процесів, сприяє удосконаленню системи управління.

Список використаних джерел:

1. Старостіна А. О., Кравченко В. А. Ризик-менеджмент: теорія та практика: Навч. посіб. К.: ІВЦ «Видавництво «Політехніка»». 2004. 200 с.
2. Роголь Г. Управління ризиками відповідно до стандарту ISO 31000:2018. 2023. URL: <https://qualityexpert.com.ua/articles/657421-upravlinnya-ryzykamy-vidpovidno-do-standartu-iso-310002018>